

POGOVOR

Povezivanje sa 6. istočno-bosanskom brigadom i prelaz oko 800 boraca sremskih odreda u istočnu Bosnu u jesen 1942. godine prestavlja jedan od prelomnih momenata u razvoju NOP-a u ove dve naše pokrajine. Udrženim snagama i zajdničkim borbama vojvodanskih i istočnobosanskih boraca savladane je kriza ustanka u istočnoj Bosni, a NOP-u Srema, kojem je u tom trenutku zapretila opasnost od stagnacije i izolacije ustaničkih snaga, otvoreni su novi i širi manevarski prostori za razmah ustanka i razvoj krupnijih ustaničkih operativnih jedinica.

Veliki uspesi i polet ustanka koji je odmah nakon toga usledio u obe pokrajine kao i priliv velikog broja dobrovoljaca omogućili su, da se već u narednoj, 1943. godini, na oslobođenoj teritoriji istočne Bosne formiraju prvih pet (od ukupno 18) vojvodanskih brigada, 16-ta vojvodanska divizija i Glavni štab NOV i PO za Vojvodinu. Što se na pojavu prve vojvodanske brigade čekalo sve do aprila 1943. godine iako su svi uslovi za njeno formiranje postojali još krajem 1942. godine i odmah po prelasku u istočnu Bosnu, može se pripisati samo razlozima političkog oportuniteta, slaboj vezi sa Vrhovnim štabom, a donekle i izvesnoj dozi sektaškog odnosa prema NOP-u Vojvodine od strane nekih partijskih foruma i republičkih rukovodstava. O tom problemu govorio je i prvi komandant Prve vojvodanske brigade Marko Peričin Kamenjar u svom predgovoru u monografiji ove brigade (Novi Sad, 1979):

»... Može se postaviti pitanje zašto je Prva vojvodanska brigada formirana tek 11. aprila 1943. godine kada se zna da je ona nastala još u danima prelaska glavnine Sremskog odreda u istočnu Bosnu. Kažem »kada se zna zato što je tada taj Odred,

koji je kasnije nazvan Grupom udarnih bataljona, poprimio sva svojstva jedne udarne jedinice — brigade. Pre svega bataljoni tog odreda su napustili svoju i prešli na drugu teritoriju. Zatim, ti bataljoni su kao jedna celina po sVojoj organizaciji, disciplini, taktici dejstva, božbenom iskuštu, raspoloživim kadrovima, i po političkoj svesti, praktično označavali brigadu već u novembru, 1942. kada su prešli u istočnu Bosnu. Međutim, pošto su brigade formirane tek po odobrenju Vrhovnog štaba, na to se odobrenje, odnosno na saglasnost sa predlogom Saskog savetovanja od 10. januara, čekalo čitavih pet meseci, da bi konačno brigada bila formirana 11. aprila i to opet bez formalne saglasnosti Vrhovnog štaba...«

Ako se pri tome ima u vidu, da je do tog vremena, ina primjer u Sloveniji već proglašeno pet brigada sa gotovo dvostrukom manjim brojem boraca nego što su u aprilu imali naših šest udarnih bataljona u istočnoj Bosni, zatim, da je čak i 15. majevačka brigada formalno proglašena skoro mesec dana pre Prve vojvodanske brigade onda je taj oportunitet još očigledniji.

Za svojih 767 ratnih dana (a sa dejstvima kao »Grupa udarnih bataljona« i punih 900 ratnih dana) Prva vojvodanska brigada je prešla slavan i herojski borbeni put trasiran i trajno obeležen grobovima svojih pripadnika koji su svoje mlade živote ostavili u borbama za oslobođenje takoreći svih naših krajeva. Među najznačajnije borbe koje je ona vodila na tom putu, o kojima govori i ova knjiga, spadaju sledeće:

Borbe na Majevici i Birču u zimu i proleće 1943; oslobođenje Srebrenice prvog sreskog mesta u istočnoj Bosni; pobeda na Rudištu, borbe za oslobođenje Vlasenice i Zvornika; likvidacija neprijateljskih uporišta u dolini Spreče—Caparde, Mamića i Kalesija; odbrana oslobođene Tuzle, napad na Brčko, prelaz u Srem i borba za Grgurevce i Pl. Grabovo; uspešan napad na Bosanski Samac i pohvala Vrhovnog štaba.

U ponovnom napadu na Tuzlu, januara 1944. Brigada je pretrpela do tada najveće gubitke — 62 poginula i 161 ranjenog borca. Nakon toga usledile su borbe protiv četnika i zelenokadrovaca kao i odbrana Majevice od prodora 13. SS »Handžar«, a zatim i delova 7. SS divizije. Nakon oslobođenja Kladnja, Brigada vodi teške borbe sa delovima ovih divizija na Majevici, Ozrnu, u dolini Krivaje i Spačve da bi zatim u snažnom protivnapadu kod Lopara i Zajednica do nogu potukla delove 13. SS »Handžar« zadobila veliki plen i

zajedno sa ostalim brigadama 16. divizije dobila novu pohvalu VŠ NOVJ.

Jula 1944. posle ulaska u sastav novoformiranog 12. vojvodanskog korpusa i teških borbi za prihvat 6. proleterske divizije na reci Bosni, Brigada učestvuje u teškom i pogubnom 40-to dnevnom maršu kroz Crnu Goru i Hercegovinu u tzv. Durmitorskoj operaciji, da bi 5. septembra forsirala Drinu kod St. Broda i uzela učešće u pobedonosnim borbama za oslobođenje zapadne Srbije, Beograda i Srema. Novembra meseca 1944. učestvuje u oslobođenju Baranje, južne Mađarske i u borbama na tzv. Virovitičkom mostobranu gde vodi ogorčene frontalne borbe u teškim zimskim uslovima. Nakon likvidacije tzv. Bolmanskog mostobrana, Brigada aprila 1945. forsira Dravu i posle teških borbi za proširenje mostobrana i oslobođenje Našica preduzima gonjenje neprijatelja kroz Slavoniju i severnu Hrvatsku sve do Slovenije i austrijsko-jugoslovenske granice i potpunog proterivanja i kapitulacije neprijatelja.

U svim borbama Brigada se isticala velikom upornošću i heroizmom svojih boraca i rukovodilaca. Posebne karakteristike Brigade bile su: borbe u naseljenom mestu i na ravničarskom terenu kao i velika manevarska sposobnost i pokretljivost u borbi. O njenim neospornim uspesima i zaslugama u toku NOR-a govore i brojne pohvale viših štabova, pa i Vrhovnog štaba NOVJ kao i visoka ratna odlikovanja — Orden narodnog heroja* Orden partizanske zvezde sa zlatnim vencem, Ordenom narodnog oslobođenja, Orden zasluga za narod sa zlatnom zvezdom i Orden bratstva i jedinstva sa zlatnim vencem. Prva vojvodanska brigada je i jedina vojvodanska brigada koja je proglašena proleterskom. Posle rata ona je dobila naziv 18. proletarske brigade.

Na svom borbenom putu Brigada je imala, prema najnovijim istraživanjima oko 2.000 poginulih i nestalih boraca i oko 3.500 ranjenih. Najveće gubitke pretrpela je u drugom napadu na Tuzlu, na 40-to dnevnom maršu za Crnu Goru i u toku poslednjih 6 meseci rata. Tako je samo u borbama za oslobođenje Baranje, Slavonije, severne Hrvatske i Slovenije poginulo i nestalo 643 a ranjeno 1764 ili ukupno 2407 izbačeno iz stroja, što govori o žestini i karakteru borbi koje je Brigada vodila **u** poslednjoj godini rata, U tim borbama pro-

tivnik je irao 1983 mrtvih 3.305 ranjenih 14.992 zarobljenih vojnika i oficira.

Prva vojvođanska bMa je i kadrovska brigada, tj. pravi rasadnik vojnih i političkih kadrova za druge brigade i jedinice što je od prvog dana bila i ostala brigada mladosti. Skojevska i omladinska organizacija brigade bila je najbrojnija i najjača u diviziji i 12. korpusu. U njenim redovima kao posebna formacija postojao je i borio se Omladinski bataljon, a do kraja rata u njenom sastavu ostala je i posebna pionirsko-omladinska četa u kojoj su se nalazili oni najmladi — deca od 11—16 godina. Prošek starosti boraca Prve brigade, za celo vreme rata nije prelazio više od 20 godina. Najzad, treba reći, da je to bila brigada od pripadnika svih naroda i narodnosti Jugoslavije koja je u svom sastavu imala i jednu rusku četu, zatim slovačku i mačvansku četu i veliki broj boraca rekonvaienscenata iz crnogorskih, krajiških, dalmatinskih i dr. brigada.

* * *

Kada sam se pre nekoliko godina na insistiranje Odbora brigade i nekih mojih drugova prihvatio da priredim jednu knjigu sećanja boraca Prve vojvođanske brigade, znao sam da to neće biti ni lak, ni jednostavan zadatak. Glavni razlog moje rezerve ležao je u osećaju velike odgovornosti za rad na rekonstrukciji borbenog puta Prve najstarije i najslavnije vojvođanske brigade. Sledeci razlog je u velikoj vremenskoj distanci koja je protekla od tih događaja. Iz ranijih iskustava znao sam da su ta sećanja sve bleđa, da su ponekad opterećena naknadnim saznanjima koja se moraju proveravati i upoređivati sa autentičnom dokumentacijom. Najveće poteškoće očekivao sam u nespremnosti mnogih boraca koji su zbog teške političke krize u zemlji, negiranja osnovnih tekovina, pa i dovođenja u pitanje opravdanosti cele NOB-e, postali nekako inertni i skloni da prepuste zaboravu svoje ratne uspomene i mnoge još uvek nezabeležene epizode i događaje vezane za herojsku borbu za slobodu naših naroda. Drago mi je da sam se u tome prevario i da je spremnost za saradnju i odziv boraca premašio moja očekivanja. Blizu 1.500 stranica, preko 1.000 intervencija na spiskove boraca objavljene pre desetak godina u monografiji, Prve vojvođanske

brigade veliki broj novih fotografija i drugih priloga prikupljenih od oko 300 pripadnika Brigade stvorili su solidan osnov za uspešan rad na pripremi ove knjige.

Najveću pomoć i razumevanje dobio sam od Brigadnog odabora i njegove beogradske i novosadske grupe. Posebnu zahvalnost i priznanje treba odati general potpukovniku Jovanu Štokovcu Džoji, narodnom heroju na njegovim veoma konstruktivnim primedbama i sugestijama. Kao veliki poznavalac borbenog puta Brigade i događaja, njegova pomoć u toku celog procesa rada na pripremi ove knjige bila mi je dragocena. Isto tako, veoma korisne primedbe i pomoć pružili su mi recenzenti, posebno Zravko Damjanović, pukovnik u penziji i ratni sekretar SKOJ-a Prve brigade. U pripremi materijala za knjigu posebno na izradi spiskova naknadno utvrđenih imena pripadnika Brigade treba odati priznanje kolektivu Istorijskog muzeja Vojvodine i pukovnicima u penziji Miljanu Živojnoviću i Momiru Bugarskom iz Beograda. Veliko razumevanje i pomoć oko obezbeđenja potrebnih finansijskih sredstava za objavljivanje ove knjige dobili smo od Pokrajinskog odbora SUBNOR-a na čelu sa njegovim predsednikom Miloslavom Gonjom, zatim od Lutrije Vojvodine i Opštine Novi Sad koja neguje tradicije Prve vojvođanske brigade.

Na kraju složio bi se sa napomenama svojih recenzentata da je pojava jedne ovakve knjige o već skoro zaboravljenim, istinitim i autentičnim doživljajima iz naše herojske četvorogodišnje borbe ujedno i najbolji odgovor svima onima koji se trude da falsifikuju istoriju i obezvrede sve tekovine za koje je proliveno toliko krvi i dato toliko žrtava.

Nikola Božić

S A D R Ž A J

U mesto predgovora (Zdravko Damajnović i Živan Milisavac)

D E O I

NA BORBENOM PUTU PRVE VOJVODANSKE (Istorijsko-hronološki deo)

G L A V A I

FORMIRANJE BRIGADE I NJENA DEJSTVA U ISTOČNOJ BOSNI DO PRVOG POKUSAJA PRELASKA U SRBIJU (aprīl 1943—aprīl 1944)

<i>Kako je došlo do prelaska u Bosnu i formiranja vojvodanskih brigada (L. Mrkšić)</i>	— — — — —	11
<i>Boravak u Šremu se ne može zaboraviti (M. Zekić)</i>	— —	14
<i>Rada se brigada (N. Jovanović)</i>	— — — — —	15
<i>Ovde Prva vojvodanska (pesma S. Molerova Stenjke)</i>	—	20
<i>Ma čelu »velikog transporta« (M. Peričin)</i>	— — —	21
<i>Borba sa četnicima u s. Rozaj (S. Bikić)</i>	— — —	24
<i>Pobeda Prvog bataljona u Nedjelištu (V. Vesković)</i>	— —	26
<i>Zaseda Drugog bataljona kod Bijeljine (S. Bikić)</i>	— —	30
<i>Odbrana Sekovića i napad na Srebrenicu (J. Štokovac)</i>	—	32
<i>Prelazak iz odbrane u napad (V. Vesković)</i>	— — —	35
<i>Iznenađenje ustaša u Srebrenici (U. Šuljmanac)</i>	— — —	37
<i>Susret sa Prvom vojvodanskom brigadom (N. Durašević)</i>	—	40
<i>Jedva sam izvukao glavu (M. Peričin)</i>	— — — —	47
<i>Borba sa »Vražjom divizijom« (M. Tadinac)</i>	— — —	49
<i>Kako je stvarno prvi put zauzeta Bijeljina 1943. (S. Bikić)</i>	—	52
<i>U redovima Prve vojvodanske (P. Jakšić)</i>	— — —	56
<i>Naša baza nije otkrivena (M. Golubović)</i>	— — —	59
<i>Napad na B. Raču 14. VIII 1943. (S. Bikić)</i>	— — —	60
<i>Odsečeni na drumu Tuzla—Zvornik (N. Čolaković)</i>	— —	63
<i>Borbe sa tenkovima kod Caparda i na Kosovači (J. Štokovac)</i>	— — — — —	69
<i>Na bunkerima u Capardama (N. Radić)</i>	— — — — —	70
<i>Bombaši na Capardama (N. Vidaković)</i>	— — —	72

<i>Komandir Ilija Suvić predvodi bombaše (2. Atanacković)</i>	76
<i>U napadu na Grgurevce (S. Veskovčić)</i> — — — — —	77
<i>Ranjen sam na Grgurevcima (N. Brzak)</i> — — — — —	80
<i>Zapalili smo zgradu sa ustašama u Grabovu (D. Skakavac)</i>	83
<i>Marš na zaprežnim vozilima (U. Šuljmanac)</i> — — — — —	84
<i>Slomio sam dva rebrī u napadu na Brčko (N. Nedić)</i> —	86
<i>Kikija je ostao bez kaputu (D. Skakavac)</i> — — — — —	87
<i>Drugi napad na Tuzlu (J. Stokovac)</i> — — — — —	88
<i>Ukor koji smo dobili kod Tuzle bio je bez osnove (Radoš)</i>	95
<i>Borba za Tuzlu (P. Romac)</i> — — — — —	99

G L A V A II

**BORBE ZA PRELAZAK U SRBIJU, PRIHVAT 6 LIČKE
PROLETERSKE DIVIZIJE, MARŠ DO CRNE GORE I
HERCEGOVINE, BORBE ZA OSLOBOĐENJE ZAPADNE SRBIJE,
BEOGRADSKA OPERACIJA I BORBE NA SREMSKOM FRONTU**
(maj 1944—novembar 1944).

<i>Prve borbe sa 13. SS »Handzar« divizijom (J. Stokovac)</i>	109
<i>Borbe na Koraju (U. Šuljmanac)</i> — — — — —	112
<i>Krvava Drinjača (M. Bugarski)</i> — — — — —	115
<i>Napad na Zajednice i Lopare (A. Bralić)</i> — — — — —	117
<i>Velika pobeda kod Lopara i Zajednica (D. Radoš)</i> — —	120
<i>Na Loparamu (M. Novaković)</i> — — — — —	123
<i>Sedamnaest dramatičnih dana u podzemnim bazama na Birču (Z. Radošević)</i> — — — — —	125
<i>Posle kraćeg odmora prešli smo u ofanzivu (B. Grbić)</i> —	128
<i>U borbi kod reke Bosne (M. Grbić)</i> — — — — —	134
<i>Teške borbe na Rudoj Glavi (B. Grbić)</i> — — — — —	136
<i>Do poslednjeg daha (D. Popov)</i> — — — — —	139
<i>Slučajno su me pokupili ranjenog (S. Teodorović)</i> —	142
<i>Dani najvećih iskušenja (J. Stokovac)</i> — — — — —	144
<i>Na granici ljudske izdržljivosti (Z. Damjanović)</i> — — — — —	152
<i>Dva puta sam doživeo Sutjesku (A. Bralić)</i> — — — — —	157
<i>Halucinacije na putu za Crnu Goru (B. Grbić)</i> — — — — —	167
<i>Omladinska četa na maršu za C. Goru (M. M.)</i> — — — — —	181
<i>Na bezvodnom i pustom kamenjaru Pivske planine (J. Stokovac)</i> — — — — —	182
<i>Aerodrom u Donoj Brezni (S. Ćetković)</i> — — — — —	185
<i>Nestali kod Božurovog Dola (J. Stokovac)</i> — — — — —	189
<i>U četničkom zarobljeništvu (J. Jović)</i> — — — — —	192
<i>Borba na Rujniku (M. Bugarski)</i> — — — — —	203
<i>Na obezbeđenju mostobrana 12. korpusa pri prelasku Drine (S. Radosavljević)</i> — — — — —	205
<i>Narod je brzo prihvatio prave borce za slobodu (M. Živojinović)</i> — — — — —	208
<i>Šabački srednjoškolci pristupaju Prvoj vojvodanskoj brigadi (M. Timotić)</i> — — — — —	210

<i>Od Crne Bare do Beograda (M. Indić)</i>	— — — — —	217
<i>Bogradska bitka (V. Ugljić)</i>	— — — — —	220
<i>Okršaj u Skeli (R. Vučurević)</i>	— — — — —	222
<i>Ljubili smo sremsku zemlju (E. Nikšić)</i>	— — — — —	224
<i>Odbranili smo ruskiju bateriju topova (S. Kovač)</i>	— —	225
<i>Davio sam se u kanalu Jarčina (D. Vuletić)</i>	— — —	229
<i>Poginuo na domaku svoga sela (Lj. Jovanović)</i>	— — —	231
<i>Povratak (pesma G. Radomirović)</i>	— — — — —	232
<i>U oslobođenom rodnom mestu (S. Brkić)</i>	— — — — —	233
<i>Oslobodenje Srema i prelaz u Bačku i Baranju (M. Indić)</i>	— — — — —	234

G L A V A Ili

BORBE U ZIMU 1944/1945. (»VIROVITIČKI MOSTOBRAN«).
 ODBRANA NA LEVOJ OBALI DRAVE (»BOLMANSKI
 MOSTOBRAN«) I UČESCE BRIGADE U POŠLEDNJOJ OFANZIVI
 ZA KONACNO OSLOBOĐENJE NASE ZEMLJE

<i>Čadavica (M. Indić)</i>	— — • — — — — —	239
<i>Svaki treći borač iz Bašaida poginuo je kao borac Prve vojvodanske (L. Šogorov)</i>	— — — — — • — —	243
<i>Raša čestita ustašama Božić (T. Pantelić)</i>	— — — — —	246
<i>Bricin predosećaj (M. Milošević)</i>	— — — — —	247
<i>Trćecim korakom (M. Timotić)</i>	— — — — — r r —	248
<i>Odbili smo tenkovsku kolonu (C. Marković Crnja/</i>	— — — — — ↗ —	250
<i>Napred na juriš (B. Janković)</i>	— — — — —	252
<i>Borba kod Martinaca (V. Uvalin)</i>	— — — — —	253
<i>Moj prvi susret sa neprijateljem (L. K.)</i>	— — . — —	254
<i>Svetlosti i senke (M. Blažević)</i>	— — — ^ — —	255
<i>Borba u čadavičkom Lugu (M.)</i>	— — — — —	260
<i>Ginuli su herojski (Martčović)</i>	— — — . — —	261
<i>Veza je uspostavljena (Sarčev)</i>	— — — — —	262
<i>U jednoj ruci slušalica u drugoj pikavac (D. Novaković)</i>	— — — — —	263
<i>Štab bataljona u zasedi</i>	— — — — —	264
<i>Nemci prelaze Dravu (M. Indić)</i>	— — — — —	265
<i>Te noći Drava je tekla krvava</i>	— — — — —	270
<i>Pao je braneći nam odstupnicu</i>	— — — — —	271
<i>Takmičari u hrabrosti (Miloš)</i>	— — — — —	272
<i>JJvek je bio prvi (Milan A.)</i>	— — — — —	274
<i>Dajstvo izviđača na Dravi (M. Basar a)</i>	— — — — —	274
<i>Na Dravi — pesma (G. Radomirović)</i>	— — — — —	279
<i>Sedamnajest dana u stablu šupljeg drveta (U. Šuljmanac)</i>	— — — — —	280
<i>Verovao sam u svoje drugove (D. Novaković)</i>	— — — — —	282
<i>Zarobio sedam Švaba (M. Indić)</i>	— — — — —	286
<i>Krvava noć u Našicama (Z. Stojšić)</i>	— — — — —	289
<i>Smrt Ilike Podraščića (D. Knežević)</i>	— — — — —	299
<i>Ofanziva za konačno oslobođenje naše zemlje (M. Indić)</i>	— — — — —	299
<i>Predaja neprijatelja (I. Šogorov)</i>	— — — — —	316
<i>Povratak u Vojvodinu (M. Indić)</i>	— — — — —	322

D E O   II
G L A V A   IV
TEMATSKI PRILOZI

<i>Brigada mladosti (Z. Damjanović)</i>	— — — — —	327
<i>Sa konferencije SKO J-a Prve vojvodanske (Omladinac)</i>	—	339
<i>Kadrovi Prve vojvodanske brigade (J. Štokovac)</i>	— —	340
<i>Sremci su hrabri ipuni vedrine i humora (R. Čolaković)</i>	— — —	348
<i>Sremci, vojska kao proleterska... (G. Opačić)</i>	— — —	350
<i>Politički rad sa narodom (J. Štokovac)</i>	— — — —	352
<i>Narod nas je sačuvao (G. Radomirović)</i>	— — — —	358
<i>Bez milosti prema slabostima (J. Štokovac)</i>	— — — —	363
<i>Neka iskustva i karakteristike Prve vojvodanske brigade (2. Baburski)</i>	— — — — —	368
<i>Takvi su bili naši rukovodioci (I. Šogorov)</i>	— — — —	375
<i>Intendant, snadi se! (S. Marić)</i>	— — — —	377
<i>Sa intendantom Jablanom u ekonomskoj akciji (B. Grbić)</i>	—	382
<i>Glad, žed i vaške — naši verni pratioci (G. Radomirović)</i>	—	384
<i>Sanitetsko zbrinjavanje u Trećem bataljonu (D. Kostić)</i>	—	388
<i>Parioničari — »veliki spasitelj« (M. Živojinović)</i>	— — —	389
<i>Hvala omladinku Božići i njenoj majci Spaseniji (U. Suljmanac)</i>	— — — — —	391
<i>Kako su se borili mineri Prve vojvodanske (M. Indjić)</i>	—	394
<i>Telefonski vod Prve vojvodanske (S. Karapandža)</i>	— —	395
<i>Formiranje i rad jedinica veze u Prvoj vojvodanskoj brigadi (B. Laušević)</i>	— — — — — — —	396
<i>Kurir (Vujin)</i>	— — — — —	403
<i>Kako se bore i rade naši najmlađi borci (Đ. Novaković)</i>	— — —	403
<i>Sa jednog sastanka najmlađih u brigadi (M.)</i>	— — —	405
<i>Učili smo i u bunkerima (M. Indjić)</i>	— — — —	406
<i>Lekić je čuvao našu četu kao kadrovsu (R. Pantić)</i>	—	407
<i>Mačvanski borci Brigade (2. Atanacković)</i>	— — — —	408
<i>Ruska čtea (J. Štokovac)</i>	— — — — —	409
<i>Osnivanje i borbeni put Janošikove čete (S. Sklabinski)</i>	—	411
<i>Ponekad smo razmišljali i o ljubavi (Z. Damjanović)</i>	—	423
<i>Za trenutak sam zaboravio na partijsku liniju (D. Knežević)</i>	—	

G L A V A   V

LIKOVNI ISTAKNUTI BORACA PRVE VOJVODANSKE BRIGADE

<i>Oni su doprineli uspesima brigade (J. Štokovac)</i>	— —	431
<i>Košta Nad o Kamenjaru (O. Jovanović)</i>	— — — — . —	440
<i>Drug Politički Paja (M. Peričin)</i>	— — — — —	441

GLAVA VI

MEDALJONI, ANEGDOTE I DRUGI PRILOZI

a) Medaljoni (fragrneti sećanja)

Mi moramo dobiti rat, jer nam i Bog pomaže!..	—	—	479
Pomogli su nam lukavstvo i drskost	—	—	481
Košmarni san jednog tifusara	—	—	483
Hteli smo zaklati konja, a on crk'o	—	—	486
Nataliju su iskasapili četničkim kamama	—	—	487
Nataliju su iskasapili četnici kamama	—	—	487
Držao je svoja creva u rukama	—	—	488
Svi smo spasavali ranjenike	—	—	489
Ostao je živ od ručne bombe	—	—	490
Miner Vanya	—	—	490
Deda Vlada nije odao bazu	—	—	491
Franja Rak je zaboravio na rane	—	—	492
Kocka šećera	—	—	492
'Bem te zemlju koja Bosne nema	—	—	493
Spasao me komesar Zdrayko	—	—	494
Ukoreni smo zbog hlebpčića	—	—	495
Nada Mihajlović je zverski mučena i ubijena	—	—	495
Ne zna se ko se više uplašio	—	—	496
Iznenađenje u selu straža	—	—	497
Jedva smo pogodili dopunsko punjenje	—	—	498
Pucali smo iz Haubica	—	—	499
A suze teku, krupne kao trešnje kad zarude	—	—	499
Presele nam tresnje na Ozrenu	—	—	503
Lagao sam da sam mobilisan	—	—	504
Pera Radić se nije vratio	—	—	505
Komandant mi je dao svoje čizme	—	—	505
Kao da sam predosetio izdaju	—	—	506

<i>Prihvatali su me Ličani</i>	— — — — — • — — —	507
<i>Ponovo istim putem</i>	— — — — — — — —	508
<i>Odbranili smo radni vod</i>	— — — — — — — ^	509
<i>Glad jača od naređenja</i>	— — — — — — —	510
<i>Dok sam se tresao od hladne Pive — opalio mi je automat u rukama</i>	— — — — — — — —	511
<i>Kako sam postao dezerter</i>	— — — — — — • —	512
<i>Raša i zlato</i>	— — — — — — — —	515
<i>Sestročka prasćaj!... Ja umiraju...</i>	— — — — — — —	516
<i>Kad izviđač zaluta</i>	— — — — — — —	517
<i>Švabe su bile još u donjem vešu</i>	— — — — — — —	518
<i>Simo, pripremi »Kačuše!«</i>	— — — — — — —	519
<i>Raša u »zagrljaju« sa nemcem</i>	— — — — — — —	519
<i>Dok je Sajn živ, Nemci neće preći</i>	— — — — — — —	520
<i>Ispunio zavet drugu</i>	— — — — — — —	520

b) Anegdote

<i>Tražeći opanak zarobila Švabe</i>	— — — — — — —	521
<i>Kako je Toša došao do paprikaša</i>	— — — — — — —	522
<i>Pada nama — pada i Švabama</i>	— — — — — — —	523
<i>Ma jebeš nogu. Bojim se injekcije!</i>	— — — — — — —	524
<i>Miting intendantu šime</i>	— — — — — — —	525
<i>Bora udario u kukunješće</i>	— — — — — — —	526
<i>Trubni znak za juriš</i>	— — — — — — —	527
<i>U okruženju</i>	— — — — — — —	528
<i>Baze</i>	— — — — — — —	528
<i>Odgovor Staljinu još 1942. godine</i>	— — — — — — —	528
<i>Orijentacija</i>	— — — — — — —	529
<i>Kaja</i>	— — — — — — —	529
<i>Generalisimus</i>	— — — — — — —	529
<i>Ko je grmeo ?</i>	— — — — — — —	530
<i>Jedan jedini</i>	— — — — — — —	530
<i>Sedma SS »na zacelju« korpusa</i>	— — — — — — —	530
<i>Pa i ona je naša »vojvodanska«</i>	— — — — — — —	531
<i>Boginja napred</i>	— — — — — — —	531
<i>Jajce</i>	— — — — — — —	531
<i>Boda</i>	— — — — — — —	533

c) Pesme

<i>Jela na Vranići</i>	— — — — — — — —	534
<i>U istočnoj Bosni</i>	— — — — — — — —	535
<i>Spisak boraca Prve vojvodanske brigade</i>	— — — — — — —	537
<i>Pogовор</i>	— — — — — — — —	571

Lektor
Milenko Funduruija

Korektor
Laj oš Fekete

**OP — Ka Tajor M3ajnja u ny OJiiKaiijiiH
BQMOlka MaTme cpricxé, HOBM Cab**

fi86.3^/2—94(082)
940.53/.54(497.113)

MLADOST slobodi darovana : sećanja boraca Prve vojvodanske brigade / priredio Nikola Božić. — Novi Sad : Institut za istoriju, 1991. (Bečej : Proleter). — 584 str. [24] str. s fotografijama ; 22 cm. — (Edicija Vojvodina u borbi. Serija sećanja ; knj. 24).

Pogovor/ Nikola Božić: str. 571—575. — Spisak boraca Prve vojvodanske brigade: str. 539—570!

1. Bojnih HukOla
a) Napotnocijed OAHJiH Ka, 6op6a — 1941—1945. —
npea Bojboal HCKa 6pnra# a — y cehan>ilMa
16961031

Štampa: DGP »PROLETER« — Bečej